

skal opfyldes tre betingelser, hvis Grønland skal kunne acceptere, at der i forbindelse med en moderniseret udgave af USA's missilforsvar påtænkes at inkludere Thulebasen i denne strategi.

De tre betingelser, som Jonathan Motzfeldt kræver opfyldt, og som ifølge Berlingske Tidende er ufravigelige, er:

- at Grønlands Landsstyre skal sidde med ved bordet, når Danmark og USA forhandler om disse planer,
- at USA's nye planer for dette fremskudte missilforsvar skal kunne accepteres af Rusland, og
- at der ikke må påføres Grønland økonomiske, miljømæssige eller andre omkostninger.

Spm. nr. S 503

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Spørgsmål nr. S 503, der er stillet til udenrigsministeren af hr. Søren Søndergaard, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Til udenrigsministeren (15/11 99) af:
Søren Søndergaard (EL):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvad udenrigsministeren har gjort i sagen om den lithauiske atomekspert, som er blevet arresteret i Polen med krav om udlevering til Lithauen, efter at han til et dansk tv-hold har afsløret nye informationer om den alvorlige sikkerhedssituation på det lithauiske atomkraftværk Ignalina?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 24:

Forespørgsel til statsministeren [om idégrundlaget bag indenrigsministerens forslag om angiveri som borgerpligt og ministres tanker om registrering på mistanke og tankerne om pædagogers overvågning af forældre].

Af Birthe Rønn Hornbech (V) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 11/11 99).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 85: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Justering af pinsepakken m.m.). Af skatteministeren (Ole Stavad). (Fremsat 3/11 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner sen (S):

Lovforslag nr. L 85, som vi behandler her i dag, drejer sig om ændring af forskellige skattelove. Der er tale om en justering af pinsepakken.

Ved debatten om og vedtagelsen af pinsepakken i juni 1998 blev der på skatteministerens foranledning nedsat følgegrupper, der skulle følge den administrative udmøntning af dette ret store lovkompleks. Der var en følgegruppe for afskrivningsloven og for ejendomsavancebeskatningsloven og derudover en fælles følgegruppe. Følgegruppen har peget på en række ændringer af det lovkompleks, der blev vedtaget, og skatteministeren har nu fremsat det lovforslag, vi behandler her i dag.

Man kan sige, at der er syv hovedpunkter i lovforslaget. Der er hovedpunkter om afskrivningsloven, ejendomsavancebeskatningsloven, ejendomsværdiskatteloven, virksomhedsomdannelsesloven, virksomhedsskatteloven og fondsbeskatningsloven og derudover enkelte ændringer.

I Socialdemokratiet er vi naturligvis positivt indstillet over for at medvirke til, at de ændringer, der bliver foreslået, også kan gennemføres. Jeg vil også godt tilkendegive, at det er et kompliceret lovforslag, som naturligvis skal nøje gennemarbejdes i udvalgsbehandlingen, så vi er sikre på, at med de ændringer, der bliver vedtaget, er vi på sikker grund, så vidt som vi kan komme det på dette område. Det er selvfølgelig vigtigt at sige.

Fra Socialdemokratiets side er vi indstillet på at gå ind i dette udvalgsarbejde og giver vores tilslutning til lovforslaget.

Kristian Jensen (V):

Da jeg første gang gennemlæste dette lovforslag, tænkte jeg på malerens ord her uden for Folketingssalen: »Gud mildner Luften for de klippede Faar«.

Jeg tror næppe, skatteministeren har været fåreklipper, men når man klipper får, skynder man sig at klippe mest mulig uld af, og hvis man har for travlt, glemmer man noget, så man senere må tilbage og klippe de sidste totter af.

Med pinsepakken klippede regeringen skatteborgerne tættest muligt, men på grund af det store hastværk har regeringen siden ofte måtte vende tilbage og klippe endnu nogle totter af de stadig mere udsatte skatteborgere. Således også med L 85, der indeholder opstramninger og præciseringer af regeringens og venstrefløjens pinsepakke fra 1998.

L 98 er en omfattende samling ændringer, opstramninger og præciseringer samt en udvidelse af pinsepakken, som Venstre er godt tilfreds med ikke at have lod eller del i.

Efter at have benægtet en skrantende økonomi under valget i 1998 og EU-afstemningen i maj 1998 løftede regeringen endelig sløret for, hvilke planer den havde for Danmarks økonomi. Udsigten var absolut ikke så god, som regeringen havde påstået, og vi tilbød regeringen at være med til at træffe de nødvendige beslutninger for at justere landets økonomi. Men regeringen valgte at gennemføre en bundsocialdemokratisk skattereform, støttet af SF og Enhedslisten – en skattereform, der rammer boligejere, bilejere og den private opsparing.

Vi har kun set begyndelsen af virkningerne, og i det kommende år vil pinsepakken drypvis forøge udgifterne ved at være dansker. At skatter omdøbes og kaldes noget nyt, eller at beskatningen overgår fra statsligt regi til kommunalt, som det sker med den nye ejendomsværdiskat, er kun til gavn for revisorer, advokater og andre, der lever af at rådgive en stadig mere forvirret befolkning. Derfor var Venstre tilfreds med at stå uden for pinsepakken, og derfor ønsker vi ikke at deltage i skatteministerens rundbarbering af de sidste uldtotter.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Som jeg gav udtryk for, skal dette lovforslag naturligvis behandles i udvalget, og det tror jeg også alle vil bidrage til. Men jeg synes måske nok alligevel, der kunne være anledning til at stille et lille spørgsmål til hr. Kristian Jensen, når hr. Kristian Jensen taler om en skrantende økonomi.

Hvad var det for en skrantende økonomi, Danmark havde i 1998, da vi vedtog pinsepakken? Var det ikke tværtimod et spørgsmål om, at vi havde en økonomi, der måske kørte lidt for stærkt? Hvis man skulle se billedet af en skrantende økonomi, tror jeg, hr. Kristian Jensen skulle kigge i det spejl, som lå for perioden før 1993.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Et konkret spørgsmål til hr. Kristian Jensen:

Kan hr. Kristian Jensen bekræfte, at internationale organisationer såsom EU og OECD har rost Danmark for at have grebet ind i tide og for at have styr på den økonomisk-politiske dagsorden igennem pinsepakken, og at det faktisk har haft en række positive konsekvenser for strukturen i den danske økonomi? Det er i hvert fald, hvad de internationale organisationer siger.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Den skrantende økonomi, jeg hentyder til, kan man opleve ved at kigge på betalingsbalancen, som også var grundlaget for, at man valgte at gribe ind med pinsepakken. At man så valgte at gribe ind på den måde, man gjorde, ja, det var regeringens valg. Det er også det, jeg klandrer regeringen for i forbindelse med pinsepakken, ikke, at den greb ind, ikke, at den foretog sig noget.

Det er også rigtigt, som hr. Morten Helveg Petersen sagde, at vi har fået ros i Danmark for at have grebet ind. Spørgsmålet er: Hvordan ønskede man at gribe ind? Og dér er det, at jeg klandrer regeringen for at have valgt venstrefløjen i stedet for de tilbud, vi kom med.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det, der gør, at Venstre og De Konservative er så rasende, er, at pinsepakken jo var den socialt mest retfærdige skattereform, der er lavet i

mands minde, idet den tog i toppen og gav lettelser – alt for små – i bunden af skatteskalaen. Det er man jo ikke glad for hos V og K.

Men jeg forstår, at V og K synes, der skulle gribes ind; det skulle bare ikke være på den her måde. Så kunne jeg godt tænke mig at få uddybet: På hvilken måde ville Venstre have grebet ind?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det spørgsmål, som jeg stillede, bliver besvaret af hr. Kristian Jensen med, at så var det betalingsbalancen.

Vi foretog jo netop disse justeringer, som har vist sig at være rigtige, men at landet skulle have en skrantende økonomi, og at vi har underskud på statens budgetter, tror jeg ikke mange andre end hr. Kristian Jensen selv tror på.

Det er også de tilkendegivelser, der kommer udefra: at Danmark har en bomstærk økonomi, og vi får meget, meget høje karakterer netop for vores økonomi. Det kan ikke være forbigået hr. Kristian Jensens opmærksomhed her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Senest jeg kiggede efter i lærebøgerne, var betalingsbalancen også en del af økonomien, og når betalingsbalancen er skrantende, så er en del af vores økonomi også skrantende.

Når vi snakkede om, hvilke indgreb vi fra Venstres side gerne havde set, var det jo indgreb i det stadig stigende offentlige forbrug. Lige siden regeringen trådte til i 1993, har den lovet, at den vil have et stigende offentligt forbrug på 1 pct. om året, men resultatet er, at det offentlige forbrug er steget langt kraftigere. Vi ønskede at gribe ind den vej igennem; regeringen ønskede det ikke.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Tak for det forholdsvis klare svar! Det er altså nedskæringer i den offentlige service og nedskæringer i overførselsindkomster, som er Venstres svar. Kunne vi så ikke bare få det udbygget lidt: Er det dagpengene? Er det pensionerne? Er det på socialområdet eller på sundhedsområdet? Hvor er det, Venstre ville have grebet ind på en måde, der havde gavnet betalingsbalancen?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg er også nødt til at udbede mig et konkret svar, for nu kan jeg forstå, at Venstre også var rede til at gribe ind. Derfor er jeg nødt til at spørge hr. Kristian Jensen, om hr. Kristian Jensen er parat til at hæve værdien af rentefradraget, såfremt der skulle komme en borgerlig regering på et tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Kristian Jensen nævnte som bevis for – bevis i gåseøjne – at der var en skrantende økonomi, at der var problemer med betalingsbalancen. Jamen grunden til, at der var problemer med betalingsbalancen, hvad var det? Ja, det var jo, at det private forbrug var for højt. Og var det ikke netop det, som var formålet med indgrebet omkring pinsepakken: at man skulle begrænse det private forbrug? Det er det, som har virkning på betalingsbalancen, og det er det, der har den virkning i øjeblikket. Hvis ikke man havde grebet ind – det siger alle økonomer, borgerlige og ikke borgerlige, de fleste borgerlige – så havde det stået meget værre til med betalingsbalancen.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det glæder mig, at hr. Frank Aaen har læst mine tanker og markerer for en kort bemærkning, inden jeg har svaret på hans spørgsmål.

Jeg vil så sige, at det, som vi i Venstre tænker på, når vi mener, at det er muligt at effektivisere inden for den offentlige sektor, er ikke blot at kigge på spørgsmålet om nedskæringer og lavere satser i de sociale overførselsindkomster. Der er en lang række andre muligheder for at effektiviseret inden for den offentlige sektor og få den offentlige forbrugsstigning ned på et niveau, som også regeringen har påstået at den skulle holde sig på, men som man bare ikke har kunnet overholde.

Til hr. Morten Helveg Petersen: Spørgsmålet om, hvad en kommende borgerlig regering vil på skattespørgsmålet, er ikke til at besvare på nuværende tidspunkt. Det er ikke til at forudse, hvilke ulykker den nuværende regering vil bringe over de danske skatteydere, inden vi får et regeringsskifte. Derfor skal jeg ikke udtale mig om, præcis hvad det er, vi ønsker at ændre på.

Til hr. Aage Frandsen: Det er således, at der er en mulighed for at forbedre betalingsbalancen ved at skære ned på det private forbrug, men der er også mulighed for at hjælpe på betalingsbalancen, godt nok lidt mere langsigtet, ved at overholde det mål for offentlig forbrugs-vækst, som regeringen har sat sig selv.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Når jeg er så hurtig til at melde mig til en ny kort bemærkning, er det jo, fordi jeg ved, at det kræver lidt energi at komme til benet her. For hvis Venstre vil skaffe en stramning i økonomien til gavn for betalingsbalancen og gennem det effektivisere den offentlige sektor, så vil vi alle sammen gå ind for det. Men hvis ikke effektiviseringen skal bruges til at lave bedre offentlig service, så er der jo kun en anden ting tilbage, og det er, at det skal bruges til at fyre offentligt ansatte.

Så må man selvfølgelig tro på, at det ikke går ud over den offentlige service, men i hvert tilfælde kan vi forstå nu, at Venstres forslag har været nedskæringer på det offentlige forbrug med deraf følgende fyringer af offentligt ansatte. Tak for oplysningen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Kristian Jensen siger, at i stedet for at gribe ind over for det private forbrug kan man gøre det over for det offentlige forbrug. Det er også korrekt. Men hvad virker mest effektivt: at man griber ind over for det private forbrug eller over for det offentlige forbrug, når det drejer sig om betalingsbalancen?

For det andet: Når det drejer sig om offentligt forbrug, må det jo være noget, der begrænser folks forbrugsmuligheder, folk, der er ansatte i den offentlige sektor. Det må jo primært være det, det drejer sig om. Og derfor, i forlængelse af hr. Frank Aaens spørgsmål, så må det være, fordi man skal have færre ansatte i den offentlige sektor. Det må være det, der er meningen med det. Og hvis man har færre ansatte i den offentlige sektor, jamen så må der være nogle, der bliver arbejdsløse, og det er jo det, der er ideen, hvis man skal bruge denne her mekanisme.

Så vil jeg lige stille et yderligere spørgsmål. Det er med hensyn til, hvad en borgerlig regering, som hr. Kristian Jensen måske forestiller sig engang vil komme, vil gøre i den her situa-

tion. Vil man sætte skatterne op eller ned, eller vil man beholde niveauet? Vil man hæve nogle skatter, eller hvad man vil gøre?

Det er en diskussion, som vi efterhånden her i Folketinget har lidt svært ved at finde ud af. Hvad er det egentlig, Venstre vil på det her punkt?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg går da ud fra, at det er hr. Kristian Jensen bekendt, at dér, hvor der er sat ind, har det været et spørgsmål om at lave en bedre ældrepleje, har det været et spørgsmål om at lave et bedre sundhedsvæsen, har det været et spørgsmål om at lave daginstitutionspasningsmuligheder. Det er bl.a. dér, regeringen har brugt mange penge.

Jeg må så forstå det på den måde, at skal der spares, er det også dér, der skal sættes ind. Lad mig så sige til hr. Kristian Jensen, at dét har jo ingen – stort set ingen – betydning for betalingsbalancen. Det har en betydning, der ligger i størrelsesordenen 10 pct.

Jeg vil også minde om, at det private forbrug faktisk siden 1993 er steget med 25 pct. Det vil sige, at det jo ikke er sådan, at danske borgere er blevet ringere stillet, tværtimod. Det går faktisk meget bedre, end det nogen sinde har gjort.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Når vi i Venstre snakker om effektiviseringer, snakker vi bl.a. om en øget brug af udliciteringer inden for den offentlige sektor. Det er således, at der også af andre end Venstre er fremsat udsagn om, at man kan spare rimelig store beløb i den offentlige sektor ved at gøre brug af udliciteringer. Lad mig blot nævne formanden for Udliciteringsrådet, Allan Andersen.

Det er også sådan, at vi i Venstre tror på, at det er muligt at skaffe en bedre ældrepleje og en bedre børneomsorg ved at benytte os af de muligheder for udlicitering og de muligheder for fritvalgsordninger, som mange kommuner har givet borgerne et tilbud om.

Til hr. Aage Frandsen: På spørgsmålet om, hvad der virker mest præcist, vil jeg svare, at det er da rigtigt, at et indgreb over for det private forbrug er det, der virker mest præcist og mest direkte over for betalingsbalancen. Men det er jo ikke sådan, at vi er sat herinde for at være økonomer. Vi er sat herinde for at være politikere, der træffer et politisk valg om, hvad det er, vi ønsker. Og når vi kan se, at regerin-

gens ønsker, regeringens mål om, at det offentlige forbrug ikke skal stige med mere end 1 pct. om året, ikke har holdt lige siden 1993, så synes vi, at det var et oplagt sted at gribe ind og kigge på, hvad det kunne være, i stedet for at kigge på det private forbrug, der, hvis man ser regeringens tiltrædelse fra 1993, faktisk flugter meget godt med de spådomme, der var tilbage i 1993.

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal garantere for, at mit indlæg ikke giver anledning til så mange provokationer, også under hensyntagen til de mange mennesker, der venter på os i Skatteudvalget.

Jeg vil godt sige, at der er tale om et meget omfattende lovforslag, som vi ikke kan deltage i, fordi vi ikke har lod og del i pinsepakken, og det er vi glade for.

Jeg kan godt se, at der også er tale om visse forbedringer, og at der også er tale om visse justeringer, og dem vil vi selvfølgelig se positivt på. Men jeg vil spørge skatteministeren, om han forestiller sig, at lovforslaget skal igennem inden juleferien, og så vil jeg høfligt advare skatteministeren, for der er tale om 141 siders lovstof, og det er meget svært, og vi kan også se på de mange organisationer, der har svaret, hvor svært det er for dem. Så jeg mener, det er bedre, at vi ikke gør det, som man gjorde med pinsepakken, at jage det igennem, men laver noget fornuftigt. Og det betyder nok ikke så meget, om det er færdigt den 1. januar eller den 1. februar.

Så skal jeg bare lige komme med en bemærkning til hr. Frank Aaen med hensyn til, om pinsepakken har virket: Jo, den har været en kæmpesucces! Den har givet flere ansatte i den offentlige sektor, til trods for hvad hr. Frank Aaen siger, og nu er fyringerne godt på vej i den private sektor. Det går faktisk meget stærkt den forkerte vej. Forbruget går ned. Omkring 20 pct. er det indtil nu faldet siden sommerferien, og i bilbranchen, i tøbranchen og i radio- og tv-branchen, f.eks. B & O, har vi set fyringer: Så til lykke med succesen!

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil forholde mig til det lovforslag, som er til første behandling.

Det er jo et meget omfattende lovforslag, som vi har foran os, men det er et lovforslag – sådan som vi har kunnet gennemskue det – der primært vedrører nogle administrative og nogle

tekniske ting, men ikke ændrer i det politiske grundlag, der ligger i de eksisterende love, som dette lovforslag skal ændre i.

Vi er tilfredse med, at der her sker nogle præciseringer vedrørende ejendomsavancebeskatningen og også i forhold til afskrivningsloven. Vi er også tilfredse med den måde, man prøver på her at præcisere nogle ting med hensyn til købers og sælgers forhold i forbindelse med kursfastsættelse og fordeling af overdragene midler og den slags ting.

Så derfor betragter vi det her lovforslag som et lovforslag, der skal gøre det, som var meningen med det, nemlig at rette op på eventuelle problemer, som ligger i de mange love, der blev vedtaget i forbindelse med pinsepakken.

Og det er så her, jeg vil sige, at vi må sætte vores lid til det, der er lavet i Skatteministeriet, og de høringssvar, som allerede ligger om det her, at vi primært dér må være sikre på, at man har fundet de usikkerheder, der er i det. For det er lidt svært for Folketinget at forholde sig til alt dette, medmindre vi får råd fra anden side, og det håber vi så også at vi allerede har fået.

Klaus Kjær (DF):

Lovforslagets formål er at følge op på pinsepakkens omfattende ændringer. Det drejer sig om justeringer, dels i form af præciseringer, dels i form af mindre lovændringer.

Afskrivningsloven foreslås ændret på fem punkter, ejendomsavancebeskatningsloven foreslås ændret på fire punkter, kildeskatteloven, dødsbøbeskatloven og boafgiftsloven foreslås ændret på to punkter, og ejendomsværdiskatteloven foreslås ændret på fem punkter.

Der er tale om et meget komplekst lovforslag, som samlet set skønnes at medføre et merprovenu i størrelsesordenen 25 mio. kr., hvoraf de 15 mio. kr. vedrører den kommunale indkomstskat. Provenuet ligger primært i ejendomsavancebeskatningsloven, mens ændringerne i ejendomsværdiskatteloven skønnes at medføre et beskedent provenutab.

Dansk Folkeparti vil under udvalgsbehandlingen nøje studere de mange indkomne høringssvar og vil ved andenbehandlingen redegøre for sin stillingtagen, men det bliver næppe den grønne knap, der bliver trykket på til sidst.

Sonja Albrink (CD):

Med dette forslag lægger regeringen jo op til at se på den lovgivning, som var en konsekvens af

pinsepakken, og det kan der selvfølgelig være meget fornuft i.

Der er en ting, man ikke må glemme, og det er, at pinsepakken var et forlig, som regeringen indgik med SF og Enhedslisten. Med andre ord: CD føler sig ikke særlig forpligtet til at lægge stemmer til de forslag, som skatteministeren kommer med; men jeg må også på den anden side sige, at vi med sædvanlig ildhu går ind i forslaget for at se på, om der er nogle initiativer, som vi kan rette yderligere op på.

Morten Helveg Petersen (RV):

Som flere ordførere har været inde på, er det et meget teknisk lovforslag, vi behandler her i dag.

I forbindelse med vedtagelsen af pinsepakken blev det besluttet at nedsætte en bredt sammensat følgegruppe til at gennemgå konsekvenserne af de ændringer, der fulgte med pinsepakken, og på den baggrund er udvalget kommet med de forslag, vi har foran os her i dag.

I Det Radikale Venstre var vi som bekendt med i pinsepakken. Vi synes, den har haft fornuftige virkninger på det strukturelle plan, og derfor er vi selvfølgelig også med til at bakke de justeringer op, der er foreslået her.

Frank Aaen (EL):

Som sagt før er pinsepakken noget af det mest fornuftige, der er lavet på skatteområdet, og til den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, kan jeg bare sige, at det er muligt, at skosalget er faldende i Danmark – det har jeg ikke nogen viden om – men det er ikke pinsepakkens skyld, for siden pinsepakken blev vedtaget, er forbruget faktisk steget i Danmark, både det offentlige og det private – så hus forbi.

Hvad angår selve lovforslaget her, har vi også tillid til, at Skatteministeriet og de høringsberettigede har gjort deres arbejde ordentligt; det er fuldstændig umuligt for et folketingsmedlem at være sikker på, at alt det her er korrekt; det må vi stole på. Det gør vi så også. Vi er positive over for det.

Der er to ting, vi vil rejse under udvalgsarbejdet. Den ene er, at der er nogle steder, hvor det er svært at se, hvad der giver provenu, og hvad der giver provenutab. Sammenregnet er det ingenting, men det er jo sammensat på mange måder, så dér vil vi bede om en liste over, hvor provenutabet ligger, f.eks. på afskrivningsloven. Det er vi nemlig ikke meget

for, så vi vil vi gå ind og kigge på, om det nu er nødvendigt.

Det andet, jeg vil sige, når nu emnet om boafgift er på dagsordenen, er, at vi jo havde den dér diskussion om brugerbetaling for hjemme-hjælp, hvor vi af principielle grunde sagde, at for hjælp, man har brug for, fordi man er svag, skal der ikke indføres brugerbetaling. Vi må nok sige, at vi stod lidt i spidsen for det. Men det gav jo et tab for statskassen, at vi fik afvist det, og derfor foreslog vi dengang vedrørende afgiften på arv og gaver, hvor der før pinsepakken var sket nogle skattelempler uden vores bidrag – da var det De Konservative, der var ved fadet sammen med Venstre, og hvor man jo sørgede for en betragtelig nedsættelse af alle arveafgifter – at vi med hensyn til arv på måske over 200.000-300.000 kr. gerne så en skarpere beskatning end den, der er i dag. Det kunne vi godt tænke os at inddrage i hvert fald i finanslovforhandlingerne og også i givet fald i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag videre frem.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Som bekendt havde vi hverken lod eller del i pinsepakken. Vi mener, at pinsepakken især var en hård belastning for erhvervslivet.

I dette omfattende forslag lægges der op til nogle justeringer af pinsepakken. Vi kan se, at sammenfattende betyder det et merprovenu til staten. Det vil sige, at samlet set bliver erhvervslivet ramt af yderligere udgifter, og samtidig hedder det også, at lovforslaget forventes at medføre visse administrative byrder for virksomhederne.

Jeg synes ikke, de to ting tyder godt i forhold til det, der skete med pinsepakken. Nu skal vi selvfølgelig undersøge det nøjere under udvalgsarbejdet, men ud fra en foreløbig vurdering er vi imod. Men nu må vi se, om der under udvalgsarbejdet kommer formildende omstændigheder frem, eller om der bliver stillet ændringsforslag, så det kan være til gavn for erhvervslivet. Men er det til skade, giver det yderligere udgifter, medfører det yderligere administrative byrder, så er vi klart imod.

Kim Behnke (FRI):

Ja, det er jo ikke første gang, skatteministeren må komme til Folketinget og bede om at få ændret i pinsepakken. Sidst var det et forslag vedrørende den finansielle sektor, hvor hr. Frank Aaen havde lokket regeringen til at vedtage

noget, der så viste sig ikke at kunne lade sig gøre, og så måtte skatteministeren komme til Folketinget og bede om at få ophævet loven igen.

Det er ikke det, der er tilfældet nu. Denne gang er det 141 siders såkaldt justering af pinsepakken. Nu kan justeringer være mange ting. Justeringer kan jo være i en positiv retning, og dem har jeg fået øje på et par enkelte af. Det gælder særlig de justeringer, man påtænker i ejendomsværdiskatteloven vedrørende mulighed for ved bodeling at kunne få et nedslag ved ejerskifte overført mellem ægtefæller. Det er naturligvis en fornuftig ting. Det samme gælder de maksimale nedslag i ejendomsværdiskatten for pensionister, der bor i sommerhus.

Men det er jo kun en brøkdel af det, regeringen lægger op til med ændringer og opstramninger af afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven, kildeskatteloven, dødsbo-skatte loven, boafgiftsloven, osv. osv.

Og som det jo efterhånden er blevet en fast rutine, når det gælder den nuværende skatteminister, ja, så er de økonomiske konsekvenser altid til ugunst for befolkningen. De 25 mio. kr. ekstra, som man gerne vil have befolkningen til at aflevere til statskassen, ser vi ikke nogen grund til at aflevere. Det er 25 mio. kr. mere, som regeringen så kan bortødsle på alle håndede formål, som vi ofte slet ikke er enige med regeringen i.

Derfor er der ingen grund til at gå ud og genere befolkningen med yderligere konsekvenser af en i forvejen forfejlet pinsepakke, som vi på daværende tidspunkt stemte imod, og derfor indstiller vi i Frihed 2000 også lovforslag nr. L 85 til forkastelse.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Nogle enkelte bemærkninger, som jeg ikke håber tænder ordførerne stærkt igen:

Jeg kan ikke lade være med at sige til hr. Kristian Jensen, der mener at have et godt svar, der hedder udlicitering – det er sådan kodeordet – at så vidt jeg ved, har skatteforhøjelserne i de kommuner, der har Venstredelise, ikke været mindre end dem, der har været i andre kommuner. Altså hvis vi nu tager en af dem, som anses for at være en foregangskommune hos Venstre, og som vel har brugt udlicitering så langt ud i det ekstreme, at der næppe er nogen, der kan forestille sig noget mere vidtgående – så vidt jeg ved, ejes der end ikke en teske længere i kommunen – nemlig Farum Kommune, så mener jeg, at de just har vedtaget at for-

høje skatteprocenten med 1. Så sådan kan der jo være så meget.

I øvrigt undrer jeg mig over efter forløbet, siden vi vedtog pinsepakken tilbage i juni sidste år, at der ikke er nogen af ordførerne i højre side af salen, der forsøger at fortrænge, at man ikke var med, når vi ser på det, som alle, der ikke har politiske kasketter på, siger har været den kloge virkning af pinsepakken, og hvordan det har sikret, at dansk økonomi, som nok var i risiko for at komme ud af sporet, ikke kom ud af sporet, ikke ved hovsaløsninger, ikke ved det, man kan kalde økonomiske indgreb, men ved nogle strukturændringer, der ikke engang betyder, at vi tager særlig mange penge fra folk, men gør, at vi giver folk præmier for at opføre sig lidt klogere. Aldrig har der været lavet en finanspolitisk stramning i dette kongerige, hvor man har taget så få penge fra folk med en så klog virkning, fordi folk opfører sig klogt. Og det viser jo også, at vi har en klog befolkning, og det skal man takke for.

Så i øvrigt til hr. Flemming Hansen, der spørger: Skal det her vedtages inden nytår? Det er jo Folketinget, der afgør det, og det ville være en uklog minister – det prædikat vil jeg nødig have – der kom og pålagde Folketinget det, men jeg vil gerne opfordre Folketinget til at gøre sit arbejde så hurtigt som muligt, for der er jo nogle lovændringer heri, som vi skylder borgerne bliver gjort færdige, så hurtigt som Folketinget forsvarligt kan gøre dem færdige, fordi en række af de lovændringer, der er indeholdt i det her, får betydning for dispositioner, der skal foretages ude i virksomhederne først og fremmest, men også hos nogle familier.

Så kan jeg ikke lade være med at sige til hr. Kim Behnke, der siger, at det her er på 141 sider, at det er lidt som manden sagde: Først tisser man på os, og bagefter skælder man ud, fordi vi lugter. Altså vi har lavet aftaler her i Folketinget, der siger, at vi giver god oplysning om høringssvarene og viser en god opgørelse over, hvad der sker af ændringer. Og hvis man tager det her lovforslag, der ser meget omfattende ud, så er det rigtigt, at der er 14 siders lovgivning. Derefter har vi forsøgt, fordi det er inde at røre ved mange love, at give Folketinget så god og ordentlig en serviceinformation som overhovedet muligt.

Med hensyn til det omfattende er der jo også det at sige, at det her er et arbejde, hvori vi har haft inddraget eksperter, folk, der nu sidder og har fingrene nede i sagerne ude hos organisa-

tionerne direkte, lige fra starten af. Vi sammensatte en gruppe lige omkring sommeren 1998, og det har været kørt igennem sammen med den gruppe, og det har været ude til høring, og derfor er jeg enig med hr. Aage Frandsen i, at det må selvfølgelig være Skatteministeriet sammen med de folk, som vi så også arbejder sammen med udenfor, der har det klare ansvar for, at det her også teknisk er i orden.

Jeg kan ikke lade være med at sige til hr. Kristian Jensen, der starter med at sige: »Gud mildner luften for de klippede får«, at det er, som det er sagt, et lovforslag, der skønnes at få en provenugevinst på 25 mio. kr., og det får det først og fremmest ved, at vi fjerner muligheden for, at mælkekvoter kan flyttes over på boligdelen i en landbrugsejendom, hvor boligdelen er skattefri. Det er vel et forslag, som end ikke Venstre ville turde gå ud og være imod i forhold til resten af det danske samfund. Venstre er jo efterhånden nået dertil, at man ikke har nogen landbrugsstemmer, så dette bare til en lille overvejelse om, at det ville være et klogt signal.

Derfor også til hr. Flemming Kofod-Svendsen, som holdt en mindre klog tale, end jeg synes hr. Flemming Kofod-Svendsen ofte holder, idet hr. Flemming Kofod-Svendsen siger, at hvis det er sådan, at der er nogle udgifter, eller hvis det er sådan, at der er administrative byrder af nogen art, så vil Kristeligt Folkeparti stemme imod:

Så uklogt plejer Kristeligt Folkeparti ikke at reagere. For hvis det nu er nogle regler, der skal laves om, sådan at de også virker ordentligt i forhold til erhvervslivet, og som godt i nogle sammenhænge – og ikke mindst, kan vi sige, når man skal sættes ind i en ny regel – kan betyde, at man får en periode, hvor det kan være noget, der bliver lidt mere administrativt besværligt, men til gengæld er rigtigt, eller hvis man er kommet til at flytte et beløb over, så det er skattefrit, selv om det er en skattepligtig indkomst under alle normale omstændigheder, så plejer Kristeligt Folkeparti altid at opføre sig klogt og stemme for. Jeg vil have tillid til, indtil det modsatte er bevist, at det også vil være tilfældet her.

Så alt i alt vil jeg sige, at jeg glæder mig til også her at samarbejde med udvalget. Vi vil lige så hurtigt, som det overhovedet er gørligt, svare på spørgsmål, der bliver stillet.

Jeg vil takke det flertal, der har givet tilslutning til forslaget her ved første behandling, og

det mindretal, der ikke umiddelbart har givet tilslutning, vil jeg bede om at overveje, om ikke det ville være en klog ting at stemme for ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 88: Forslag til lov om ændring af ligningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrolløven. (Skattefrihed for uddannelsesydelser betalt af arbejdsgivere m.v., ændret beskatning af fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratualer, ændrede sats og regler for skattefrie rejsegodtgørelser samt skattefritagelse for sparet hjemmeforbrug til kost i forbindelse med tjenesterejser m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 4/11 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Lovforslag nr. L 88, forslag til lov om ændring af ligningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrolløven, vedrører jo sådan mere konkret ændringer vedrørende uddannelsesydelser, fratrædelsesgodtgørelser, jubilæumsgratualer, rejsegodtgørelser og sparet hjemmeforbrug ved tjenesterejser.

Med dette lovforslag sker der en række ændringer i ligningsloven og pensionsbeskatningsloven og skattekontrolløven.

Der er i forbindelse med høringen kommet en række positive tilkendegivelser vedrørende de ændringer, der foreslås, på i hvert fald nogle af områderne.